

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه - کابل

۰۹ می ۲۰۱۹

یونس نگاه

جرگه مسلمانان بی خدا

در پست قبلی گفتیم که در قطعنامه جرگه از دمکراسی هیچ ذکری نشده است. اما خوب است بدانید که خداوند نیز در این قطعنامه حاشیه نشین و مهجور است. قطعنامه با بسم الله شروع شده و با من الله توفیق ختم شده است. البته روشن است که آن دو عبارت مثل مهر و لوگو در اسناد دولت اسلامی و طالبان کرام جزء رسمیات و زینت‌اند و بخش اصلی قطعنامه، تکفیرنامه، اعدام‌نامه یا هرنامه دیگری که آنان می‌نویسند نمی‌باشند. طالبان و قاجاقبران مسلمان در بارنامه تریاک، مکتوب رشوت، دستور کشتار نیز آن دو عبارت کلیشه‌ای را می‌نویسند.

در متن اصلی و مواد قطعنامه از دولت، طالب، جامعه بین‌المللی (امریکا و پاکستان صاحب) هم ابراز تشکر شده و هم کمک خواسته شده است ولی از خداوند نه تشکر شده و نه چیزی طلب شده است.

در این قطعنامه به ظاهر اسلامی ملت بزرگ، دولت مهربان، طالب قوی و جامعه بین‌المللی قادر واقعی می‌باشند و هیچ امیدی از خدای بزرگ در آن دیده نمی‌شود.

چرا؟ چون مسلمانان چندین آتش‌های که دین اسلام را ابزار ساخته و با استفاده از آن تجارت و سیاست می‌کنند به خدا و قدرتش باور ندارند. به اسلام باور دارند ولی خدا را حی و حاضر نمی‌دانند، از او تعالی ترس ندارند، شرم ندارند و در زندگی واقعی خود به آن خدائی که در زیر نام مبارکش آدم می‌کشند، وطن می‌فروشند، قدرت تقسیم می‌کنند، پول و دارائی گرد می‌آورند، حتی یک توت ارزش نمی‌گذارند.

از همین‌رو خدای مردم، خدائی که گروهی از ضعیفان و گرسنگان به او امیدوارند، در قعطنامه جرگه مشورتی صلح غایب است.